

tens og Minoritetens Forhold til hinanden i det andet Thing i denne Sag, ſom en æret Taler forudſatte. Derimod henviſte jeg ganſke viſt til, at Udfaldet i det andet Thing meget rimeligt kan have havt ſin Grund deri, at jeg ikke ſaaledes er inde i det ſpecielle Sagforhold, ſom forelaae.

Riſk: Den meget ærede 1ſte Landthingsmand for 3die District, (Kierkegaard) meente, at Gagers Beſtemmelse kom an paa et Skjøn, og det er jo Noget, ſom allerede ſtrar, da Sagen forrige Gang var til Behandling, blev vitterligt for Enhver her i Thinget. Vi maatte anſee den høitærede Finantsminifters Mening for at være den gjældende, og derhos tage Hensyn til, at de høieſte Embedslønninger ikke overſkreed den Sum, hvormed i Almindelighed Embedsmænd i lignende Stillinger blive lønne-
 ne. Det Skjøn alſaa, om en af de øverſte Embedsmænd ſkal have 200 Rbd. mere eller mindre, har Udvalget tilladt ſig at formene ikke at være muligt, hverten for det ene eller det andet Thing, at afgive; vi kunne kun ſee dette Spørgſmaal, ſaaledes ſom det i Virkeligheden ligger for os. Vi vide, at Overſoldinspecteurerne ſkulle ved Siden af Finantsminiftren, ſom er den anſvarlige, have det øverſte Tilſyn med alle de andre Soldembedsmænd, og at nedſætte deres Gage endnu mere, end den forrige Gang blev nedſat, idet Alders-
 tillagene for dem bleve tagne bort, have vi aldeles ikke kunnet indlade os paa. Den Forſjel af 200 Rbd., ſom for diſſe to Overſoldinspecturer udenfor Kjøbenhavn udgjør 400 Rbd., troer jeg neppe vil være af den Betydenhed, at derpaa kan lægges nogen Bægt, uagtet det viſtnok er ſaa, at i en Huusholdning maa man, ſom den ærede Taler anførte, ſee paa enhver ubetydelig Udgiſt, da mange ſmaa Udgiſter løbe op til en ſtor Sum. Men jeg troer ikke, at Staten, ved Lønnen til ſine høiſtbetroede Embedsmænd, bør ſaaledes ſtaae og prutte med dem om de ſkulle have 200 Rbd. meer eller mindre. Det forekommer mig, at der ligger noget nedtrykkende for en Embedsmand i, at ſee ſin Gage ſaaledes veiet paa en Bægt, medens den dog virkelig i og for ſig, naar man vil være oprigtig, ikke kan fyldeſgjøre En, idetmindſte kan den ikke fyldeſgjøre

mig. Thi derſom det havde ſtaet klart for mig, og jeg var fuldkomment overbeviiſt om, at et ſtørre Afſlag kunde have været paſſende og burde ſkee, da ſkulde Jngen villigere end jeg have holdt derpaa. Der er ingen af denne Embedsclafſe, fra den Øverſte til den Nederſte, her tilſtede, og der er kun een Embedsmand udenfor Soldſaget her i Landsthinget, ſom har taget dem i Forſvar; men derfor finder Udvalget, hvis ſtorſte Deel beſtaaer af 3ffe Embedsmænd, ſig dobbelt opfordret til at holde paa, at man ikke gaaer i det Smaalige med Hensyn til Gagernes Normering for Embedsmænd, i hvem Staten ſkal have en ſærdeles Støtte. Den ærede Landsthingsmand har ogsaa meent, at en Forſjel af 200 Rbd. ikke kunde bevirke, at man faaer de bedſte Kræfter; men ſelv om Staten ikke fik de bedſte Kræfter, maa der dog, ſom ogsaa den høitærede Finantsminifter, der nu er fraværende, flere Gange udtalte, virkelig i Staten være Embeder, der ere ſaaledes lønne-
 de, at de, ligefra det underordnede og høiere op, blive at trage efter ſom Belønning for en retſkaffen Wandel og den Dygtighed, vedkommende Embedsmænd have udviſt i Statens Tjenefte. Det er ogsaa udenfor Staten ſaaledes, at enhver Borger trakter og virker efter det Høiere, men han har Frihed og ubundne Hænder; men med Embedsmænd er det ikke ſaa. Her i Soldvæſenets Tjenefte ſee vi den høieſte Gage er den, Overſoldinspecteurerne faae. Finantsminiftren eller Regjeringen, ſom vælger diſſe Embedsmænd, vil jo naturligviis tage Hensyn til, at de Folk, der blive betroet ſaadanne Poſter, i den lange Række Aar, hvori de, førend de naae Maalet, have maattet arbejde i Statens Tjenefte, have lagt Retſkaffenhed og Dygtighed for Dagen, forinden man vover at give dem de høiſt lønne-
 de Embeder. En ſaadan Spore til at virke i Statens Interesſe og til dens Bedſte, findes viſtnok i alle Lande, og det Land er viſtnok meget at beklage, hvor dette maatte mangle. Forøvrigt er det viſt, at det forholder ſig ſaaledes, ſom den førſte Landsthingsmand for anden Kreds (Ulrik), yttrede, at man i enkelte Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn har næſten ligefaa høie Udgiſter til alle Fornødenheder, ſom i Kjøbenhavn, deels til